

عنوان مقاله:

سببی سازی و تصویرگونگی: رویکردی شناختی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ارسلان گلفام - گروه زبان شناسی دانشگاه تربیت مدرس

سحر بهرامی خورشید - عضو هیات علمی گروه زبان شناسی/دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یک نشانه زبانی نشانه ای تصویری است اگر نوعی شباهت صوری بین دال و مدلول (به عنوان دو وجه نشانه) وجود داشته باشد. به اعتقاد پیرس مفهوم تصویر فقط متعلق به حوزه واژگان نیست، بلکه می تواند برای اطلاق به شباهت موجود میان ساختار زبان و ساختار دنیای خارج نیز به کار رود. در زبان شناسی شناختی زبان واقعیتی ذهنی و شناختی است. در چنین رویکردی زبان به مثابه پدیده ای است که در سطحی نمادین برآیند پردازش های پیچیده و انتزاعی است و یا به دیگر سخن بازتاب قوای ذهنی و شناختی است. در حوزه مطالعات زبانی، ساخت های سببی در زبان به منزله نظامی شناختی، یکی از اساسی ترین مقولات ذهنی بشتر محسوب می شوند و بنابر قول لیکاف، ساخت سببی مفهومی است که در اندیشه هر انسانی وجود دارد و غالبا در دستور تمامی زبان ها متجلی می شود. لذا، در این پژوهش سببی ها به عنوان مفهومی که دارای نوعی ارتباط دوسویه و نظام مند با دنیای خارجند مورد بررسی قرار می گیرند. نتایج به دست آمده نشان می دهد که دو نوع تصویرگونگی ترتیبی و فاصله در سببی ها مشاهده می شود. در تصویرگونگی ترتیبی، توالی و چگونگی آرایش سازه های سببی منطق با توالی بروز آنها در جهان خارج است و در تصویرگونگی فاصله، انفصال صوری یک ساخت سببی نمایانگر نوعی رابطه غیرمستقیم میان سبب و نتیجه است.

کلمات کلیدی:

تصویر، تصویرگونگی، ذهن، زبان شناسی شناختی، سببی سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016871>

